

Instanța de fond: Judecătoria Edineț
Judecător: E. Pșenița
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: A. Gheorghieș
N. Chircu
A. Albu

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul	Svetlana Novac
Judecătorii:	Tatiana Vieru, Iurie Bejenaru
	Valentina Clevadi, Oleg Sternioală

Examinînd recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Ager”,

în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Ager” împotriva Gospodăriei Țărănești „Dulap Constantin V” cu privire la încasarea datoriei scadente în valoare de 16200 dolari SUA și 25000 lei penalitatea contractuală,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2014, prin care au fost respinse cererile de apel declarate de către Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Ager” și Gospodăria Țărănească „Dulap Constantin V”, iar hotărîrea Judecătoria Edineț din data de 15 octombrie 2013 a fost menținută,

A C O N S T A T A T :

La 06 martie 2014 SRL „Trans Ager” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva GT „Dulap Constantin V” cu privire la încasarea datoriei scadente în valoare de 16200 dolari SUA și 25000 lei penalitatea contractuală.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că, în conformitate cu comanda de transport nr.710 din 27 iulie 2012 reclamantul a efectuat transportarea încărcăturii pîrîului pe ruta Moldova-Rusia or.Nijnii Novgorod-Saratov-Moscova, iar pîrîtul s-a obligat să plătească preţul acesteia în valoare de 5500 dolari SUA în termenul stabilit. În conformitate cu comanda de transport nr.765 din 06 august 2012 reclamantul a efectuat transportarea încărcăturii pîrîului pe ruta Moldova-Rusia or.Saratov-Orenburg-Omsc, iar pîrîtul s-a obligat să plătească preţul acesteia în valoare de 3700 dolari SUA în termenul stabilit. Iar în conformitate cu comanda de transport nr.816 din 15 august 2012 reclamantul a efectuat transportarea încărcăturii pîrîului pe ruta Moldova-Rusia or.Omsc, iar pîrîtul s-a obligat să plătească preţul acesteia în valoare de 7000 dolari SUA în termenul stabilit. În total pentru efectuarea tuturor serviciilor de transport menţionate urma de a fi achitată suma de 16200 (şaisprezece mii două sute) dolari SUA.

Astfel, potrivit comenzilor de transport menţionate, plata pentru serviciile de transport în toate cazurile urmau să fie achitate în termen de 5 zile bancare de la data descărcării mărfii, conform CMR-urilor. La data de 01 noiembrie 2012 reclamantul a eliberat facturile fiscale cu nr. MA 2134319, nr. MA 2134320 şi nr. MA 2134321 în valoare totală de 199013,76 lei echivalentul a 16200 dolari SUA, însă din careva motive necunoscute pîrîtul a refuzat să le semneze. Totodată pîrîtul refuză neîntemeiat să semneze actele de executare a transportării mărfurilor. Pînă în prezent compania GȚ „Dulap Constantin V” nu şi-a onorat obligaţiile asumate şi nu a achitat suma datorată.

În conformitate cu p.5 al comenzilor de transport, neplata în termen se penalizează cu 5% pentru fiecare zi de întîrziere, astfel suma penalităţii constituie 25000 lei.

Pe parcursul perioadei, reclamantul de nenumărate ori s-a adresat pîrîului cu scopul de a soluţiona problema privind achitarea datoriei pe cale amiabilă, însă a primit răspunsuri numai în formă de promisiuni, fără nici un rezultat.

Astfel, prin pretenţia înaintată în formă scrisă la data de 15 ianuarie 2013, reclamantul a solicitat repetat restituirea datoriei în valoare de 199013,76 lei echivalentul a 16200 dolari SUA si a penalităţii valoare de 25000 lei. Totodată a indicat pîrîtul că, în cazul neachitării datoriei în termenii acordaţi suplimentar, va fi nevoit să se adreseze în instanţa de judecată cu scopul de a impune încasarea forţată a acesteia. Asupra pretenţiei înaintate reclamantul nu a primit un eventual răspuns.

Reclamantul solicită încasarea de la pîrîtul GȚ „Dulap Constantin V”, în beneficiul SRL „Trans Ager” a datoriei în sumă de 199013,76 lei, a penalităţii în sumă de 25000 lei, încasarea cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 6625,11 lei şi cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 7500 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Edineţ din 15 octombrie 2013, s-a admis parţial cererea de chemare în judecată, s-a încasat de la GȚ "Dulap Constantin V" în beneficiul

SRL "Trans-Ager" datoria în mărime de 6500 dolari SUA sau echivalentul lor bănesc

calculat în valută națională la momentul executării hotărîrii, penalitatea în mărime de 10000 lei și cheltuielile de judecată în mărime totală de 6000 lei. S-au respins ca fiind neîntemeiate cerințele SRL"Trans-Ager" către GȚ"Dulap Constantin V" privind încasarea datoriei estimate la 9700 dolari SUA.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 06 noiembrie 2014, cererile de apel declarate de către SRL"Trans-Ager" și GȚ"Dulap Constantin V" au fost respinse, hotărîrea Judecătoriei Edineț din data de 15 octombrie 2013 a fost menținută.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la data de 23 ianuarie 2015, SRL"Trans-Ager" a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, SRL"Trans-Ager" a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu încălcarea normelor de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Din actele pricinii rezultă cu certitudine că decizia instanței de apel a fost pronunțată la data de 06 noiembrie 2014, spre cunoștință participanților la proces, copia acesteia a fost expediată la data de 28 noiembrie 2014. Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei, recurentul SRL"Trans-Ager" a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 03 decembrie 2014, astfel, prin prisma art. 434 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul declarat la 23 ianuarie 2015 de către SRL"Trans-Ager" în termen.

În conformitate cu art. 439 al. (2) CPC, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

La data de 17 februarie 2015, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa GȚ"Dulap Constantin V" copia cererii de recurs, depusă de către SRL"Trans-Ager" cu înștiințarea concomitentă a acestora despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data examinării recursului declarat de către SRL"Trans-Ager", intimatul GȚ"Dulap Constantin V" nu a depus referința în vederea exprimării opiniei vis-a-vis de argumentele înaintate în cererea de recurs.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de SRL"Trans-Ager" întemeiat și care urmează a fi admis în parte.

În favoarea concluziei sus-enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțînd o nouă hotărîre.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că, la 06 martie 2014 SRL „Trans Ager” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva GȚ „Dulap Constantin V” privind încasarea datoriei scadente în valoare de 16200 dolari SUA și 25000 lei penalitatea contractuală. (f.d.1-2).

Fiind investită cu examinarea pricinii în fond, Judecătoria Edineț prin hotărîrea din 15 octombrie 2013, a admis parțial cererea de chemare în judecată, și a dispus încasarea de la GȚ „Dulap Constantin V” în beneficiul SRL „Trans-Ager” a datoriei în mărime de 6500 dolari SUA sau echivalentul bănesc în valută națională calculat la momentul executării hotărîrii, penalitatea în mărime de 10000 lei și cheltuielile de judecată în sumă totală de 6000 lei. S-au respins ca fiind neîntemeiate cerințele SRL „Trans-Ager” către GȚ „Dulap Constantin V” privind încasarea datoriei în mărime de 9700 dolari SUA. (f.d.104).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din data de 06 noiembrie 2014, apelurile depuse de către SRL „Trans Ager” și GȚ „Dulap Constantin V” au fost respinse, iar hotărîrea Judecătoria Edineț din data de 15 octombrie 2013 a fost menținută.

Analizînd situația de fapt din prezenta speță, în raport cu probele anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră oportun de a menționa prevederile art. 514 CCRM, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

În conformitate cu art. 572, al. (2) CCRM, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În conformitate cu art. 512 al. (1) CC RM, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

La caz, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a face trimitere la prevederile art. 980 al. (1) CCRM, ce menționează cert că, prin contractul de transport, o parte (căraș, transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau client) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte încărcătura la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

Mai mult de cît atît, la caz este de menționat și prevederile art. 985, al. (1) și al. (2) CCRM ce certifică că, pentru transportarea pasagerului și bagajelor sau a încărcăturii, se plătește taxa de transport convenită prin acordul părților dacă legea nu prevede altfel. Taxa de transport se plătește pînă la transportarea pasagerului și bagajului sau a încărcăturii dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție examinând decizia Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2014 și hotărîrea primei instanțe din data de 15 octombrie 2013, prin prisma prevederilor legislației naționale în vigoare, în raport cu faptele constatatoare ale cazului dat, cu probele administrate pe cauză în ansamblul lor, consideră decizia și hotărîrea sus-indicate ilegale și neîntemeiate pe motiv că instanțele nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele legale invocate și au aplicat eronat normele de drept material, fapt care vin în contradicție cu motivele de fapt și de drept.

Prin prisma celor menționate, Completul colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că atât instanța de fond cât și instanța de apel la emiterea soluțiilor sus-enunțate, eronat au ajuns la concluzia că conform CMR-ului nr. 0025437, comanda nr. 816 din data de 15.08.2012, de serviciile transportatorului a beneficiat la caz SRL „Geurcom” și nu GT „Dulap Constantin V”. Prin urmare Colegiul judiciar constată că, în conformitate cu Regulamentul Transportatorilor auto de mărfuri din data de 09.12.1999 p. 13, conform contractului de transportare a mărfurilor, agentul transportator se obligă să transporte mărfurile încredințate de expeditorul de mărfuri în punctul de destinație și să le transmită destinatarului mărfurilor indicat în factura de expediție, iar expeditorul de mărfuri sau alt agent economic sau cetățean confirmați prin contract de transportare se obligă să achite plata stabilită pentru transportarea mărfurilor.

Conform art. 4 al Convenției referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR) (Customs Convention on the International Transport of Goods under Cover of TIR Carnets (TIR Convention), încheiată la 14 noiembrie 1975 la Geneva, proba contractului de transport se face prin scrisoare de trăsură. Absenta, neregularitatea sau pierderea scrisorii de trăsură nu afectează nici existența, nici valabilitatea contractului de transport, care rămîne supus dispozițiilor prezentei convenții.

Conform art.5 alin.(l) al Convenției supra, scrisoarea de trăsura este întocmită în trei exemplare originale, semnate de expeditor și de transportator, aceste semnături putînd să fie imprimate sau înlocuite prin ștampilele expeditorului și transportatorului, dacă legislația țării în care este întocmită scrisoarea de trăsură o permite.

Potrivit art. 9 alin.(l) al aceiași Convenții, scrisoarea de trăsură face dovada, pînă la proba contrarie, a condițiilor contractului și a primirii mărfii de către transportator.

Potrivit art. 12 alin. (1) - (2) al aceiași Convenții, expeditorul are dreptul de dispoziție asupra mărfii, în special să ceară transportatorului oprirea transportului, schimbarea locului prevăzut pentru eliberare sau să elibereze marfa unui alt destinatar decît cel indicat în scrisoarea de trăsura. (2) Acest drept se stinge în momentul în care al doilea exemplar al scrisorii de trăsura este remis destinatarului, sau dacă acesta își exercita dreptul prevăzut de articolul 13 paragraful 1, din acel moment, transportatorul trebuie să se conformeze ordinelor destinatarului.

Prin prisma acestor norme, instanța de recurs reține că la caz, GȚ „Dulap Constantin V” se face responsabil de serviciile prestate pentru transportarea mărfurilor la destinația stabilită, fapt pentru care urmează să achite suma stabilită conform comenzii nr. 816 din data de 15.08.2012.(f.d.6).

Iar cu privire la argumentul aplicării din eroare a ștampilei GȚ „Dulap Constantin V” pe comanda nr. 816 din data de 15.08.2012, instanța de recurs reține că acesta este irelevant la caz.

În conformitate cu Regulamentul Transportatorilor auto de mărfuri din data de 09.12.1999 pct. 8, agentul transportator poate încheia contracte de transport a mărfurilor cu orice agent economic sau cetățean care nu are calitatea de expeditor de mărfuri sau destinatar al mărfurilor. Într-o astfel de situație, agentul economic sau cetățeanul în cauză sînt beneficiari și se bucură de drepturile și își asumă obligațiile și răspunderea, prevăzute pentru expeditorii de mărfuri și destinatarii mărfurilor, or, copiile comenzilor executate, anexate la materialele dosarului atestă contrariul.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră eronate și lipsite de suport juridic concluziile instanțelor ierarhic inferioare privitor la executarea parțială a comenzii nr. 765 din data de 06.08.2012, stabilind că SRL „Trans Ager” și GȚ „Dulap Constantin V” au încheiat un contract de transport de mărfuri internațional conform căruia SRL „Trans Ager” a acordat GȚ „Dulap Constantin V” unitatea de transport cu nr. de înmatriculare CHV 902 cu remorca CAO 742 cu scopul de a transporta marfa ultimului încărcată la data de 07-08.08.2012 din Republica Moldova, destinația fiind or. Saratov sau Orenburg, Federația Rusă, iar costul serviciilor reclamantului erau estimate la 3700 dolari pînă în or. Saratov sau 4900 dolari pînă la or. Orenburg, care urmau a fi achitați în termen de 5 zile bancare de la descărcarea mărfii, conform CMR-ului.

Prin urmare, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție luînd act de CMR-ului cu nr. 0025423 (f.d.13) și multitudinea de acte prezentate la materialele cauzei constată că, marfa contractată prin comanda nr.765 nu a ajuns la locul de destinație, datorită faptului că la data de 11.08.2012 a fost interzisă de a fi introdusă în Federația Rusă de către colaboratorii postului vamal Breansk, iar la data de 14.08.2012 prin punctul vamal Otaci a intrat în Republica Moldova (f.d.93).

Astfel, instanța de recurs reține că contractul de transport nr. 765 din data de 06.08.2012 a fost încheiat și semnat între SRL „Trans Ager” și GȚ „Dulap Constantin V”, or, după întoarcerea camionului cu marfa care nu corespundea cerințelor fito-sanitare, aceasta nu ținea de responsabilitatea SRL „Trans Ager”, prin urmare, la caz

GT „Dulap Constantin V” se obligă să achite integral plata stabilită pentru transportarea mărfurilor în mărimea stabilită în contract.

Iar potrivit Regulamentul Transportatorilor auto de mărfuri din data de 09.12.1999 pct. 96, în cazul refuzului destinatarului de a primi mărfurile transportate în trafic urban sau suburban din motive independente de agentul transportator, mărfurile se readresează de către expeditorul de mărfuri altui destinatar sau se restituie expeditorului de mărfuri. În aceste cazuri costul transportării mărfurilor în ambele direcții, precum și amenda pentru staționarea neproductivă a automobilului se achită de către expeditorul de mărfuri. Destinatarul de mărfuri este obligat să facă înscrierea în factura de expediție despre refuzul de a primi mărfurile, pe care o legalizează prin semnătură și ștampilă (parafă).

În susținerea poziției sus-enunțate și cu trimitere la norma legală, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că anume GT „Dulap Constantin V” a dat instrucțiuni transportatorului de a returna marfa la punctul de încărcare, respectiv tot el avea și obligația de a rambursa toate cheltuielile legate de transportarea mărfurilor în ambele direcții.

În conformitate cu art. 123 al. (6) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat. Iar prevederile art. 240 al. (3) CPC, menționează că, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Prin urmare, Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, constată că instanțele ierarhic inferioare, prin prisma normelor legale, eronat s-au expus asupra faptului, precum că de către SRL „Trans Ager” nu au fost prezentate probe privind costul serviciilor de transport pînă în or. Breansk și înapoi în Republica Moldova, iar, GT „Dulap Constantin V” a recunoscut cheltuielile suportate de transportator doar parțial, și anume în mărime de 1000 dolari SUA.

Colegiul Judiciar, i-a act de faptul că recurentul SRL „Trans Ager” a negat faptul că transportul pentru cursa dată este de 1000 dolari SUA, iar instanțele ierarhic inferioare în mod incert și din declarații pur declarative au apreciat acest argument. Mai mult, copiile comenzilor ștampilate de către ambele părți anexate la materialele cauzei confirmă expres părțile contractante, sumele ce urmau a fi încasate precum și destinația de export a mărfurilor ce urmau a fi transportate.

Potrivit acestora, instanța de recurs reține că atât instanța de fond cît și instanța de apel eronat au considerat ca fiind neargumentate cele menționate de către recurentul SRL „Trans Ager” cu privire la stabilirea plății pentru transport în mărime de 3700 dolari SUA, or, pîrîtul/intimat GT „Dulap Constantin V” la caz se face responsabil de achitarea integrală a serviciilor pentru transportarea mărfurilor la destinația stabilită.

Cu trimitere la comanda nr. 710 din data de 27.07.2012, Colegiul Judiciar reține că, între SRL „Trans Ager” și GT „Dulap Constantin V” a fost încheiat un contract de

transport internațional de mărfuri, potrivit căruia recurentul a pus la dispoziția ultimului unitatea de transport cu nr. CLA 781 cu remorca CAM 983, în vederea transportării mărfurilor încărcate la data de 28.07.2012 din Republica Moldova în or. Nijnîi Novgorod-Saratov-Moscova, Federația Rusă, costul serviciilor fiind stabilit în sumă de 5500 dolari SUA, care conform contractului urmau a fi achitați în termen de 5 zile din momentul descărcării.

Potrivit comenzii nr. 710 din data de 27.02.2012, GT „Dulap Constantin V” urma să achite suma contractuală stabilită, fapt ce conform materialelor cauzei se constată că transferarea sumei respective nu a avut loc, iar în conformitate cu art. 603 CCRM, debitorul poartă răspundere numai pentru dol (intenție) sau culpă (imprudență sau neglijență) dacă legea sau contractul nu prevede altfel sau dacă din conținutul sau natura raportului nu reiese altfel.

Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare la caz, întemeiat au ajuns la concluzia dispunerii spre încasare a sumei restante în mărime de 5500 dolari SUA.

Iar conform art. 624 al. (1) și al. (3) CCRM, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun. Clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

În conformitate cu art. 630 al. (1) CCRM, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale proporționat de mari. La reducerea clauzei penale, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci și de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului.

Prin urmare, potrivit normelor sus-citate, Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că la caz, instanțele ierarhic inferioare întemeiat a ajuns la concluzia admiterii parțiale a cererii cu privire la încasarea penalității contractuale în mărime de 10000 lei din totalul de 25000 lei solicitat de recurent. Or, totalul solicitat în mărime de 25000 lei de către SRL „Trans Ager” constituie la caz o sumă exagerat de mare în coraport cu datoria stabilită spre încasare iar instanța de judecată prin prisma art. 630 al. (1) CCRM, poate dispune reducerea clauzei penale proporționat de mari.

Prin prisma celor menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție i-a act de toate cele enunțate și constată că instanțele ierarhic inferioare urmau de a da o apreciere corectă și în corespundere cu toate normele legale.

În această ordine de idei, Completul judiciar consideră că instanțele ierarhic inferioare, eronat au dispus admiterea parțial a acțiunii înaintate de către SRL „Trans Ager” cu privire la obligarea încasării datoriei scadente în valoare de 16200 dolari SUA, fapt din care considerente urmează a fi casate și emisă o altă hotărâre de admitere integrală a recursului în această parte.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține că atât instanța de apel cât și instanța de fond urmau a lua în considerație de cele menționate, de normele legale ce reglementează procedura transportării bagajului și a încărcăturilor.

Prin urmare, toate acestea denotă faptul că nu au fost elucidate pe deplin toate circumstanțele cauzei, nu a fost aplicată legea ce urma a fi aplicată, fapt ce servește temei de casare a hotărîrilor ierarhic inferioare, cu emiterea unei noi hotărîri în acest sens de admitere integrală a acțiunii înaintate în partea încasării datoriei scadente în valoare de 16200 dolari SUA.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, nefiind necesară verificarea suplimentară de dovezi, însă normele de drept material au fost aplicate eronat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către SRL„Trans Ager”, a casa decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea a unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii în partea încasării datoriei scadente în mărime de 16200 dolari SUA.

În conformitatea cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului-proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96, al.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Prin ordinul de plată nr. 2427 din 18 februarie 2013, anexat la materialele dosarului, SRL„Trans Ager” a achitat la depunerea cererii de judecată taxa de stat în sumă de 6625 lei (f.d.3), conform ordinului de plată nr. 27 din 10.01.2014, anexat la materialele dosarului, SRL„Trans Ager” a achitat la depunerea cererii de apel taxa de stat în sumă de 5040, 30 lei (f.d.136), iar pentru depunerea cererii de recurs, recurenta a achitat taxa de stat 3360,20 lei (f.d.206), sume care prin prisma art. 94 alin.(1) CPC de procedură civilă le-a solicitat de a fi încasate de la pîrîtul/intimat.

În conformitate cu ordinul de plată nr. 2428 din data de 18.02.2013, recurenta SRL„Trans Ager” a achitat cheltuielile pentru asistență juridică la examinarea cererii în instanța de judecată 7500 lei, sumă care prin prisma art. 96, al. (1) CPC solicită de a fi încasată de la pîrîtul/intimat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiată cerința recurente SRL„Trans Ager” privind compensarea cheltuielilor de judecată suportate sub formă de plată a taxă de stat, pentru depunerea cererilor în instanțele de judecată în mărime totală de 15025,50 lei, și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 7500 lei și dispune în această măsură încasarea de la GȚ„Dulap Constantin V” în beneficiul SRL„Trans Ager” a

sumeii în mărime totală de 15025,50 lei - cu titlu de cheltuieli de judecată suportate sub formă de taxă de stat achitată la depunerea cererilor în instanțele de judecată și 7500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans Ager”

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2014 și hotărârea Judecătorie Edineț din 15 octombrie 2013, în partea încasării datoriei scadente și a cheltuielilor de judecată, în cauza civilă la acțiunea înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Ager” împotriva Gospodăriei Țărănești „Dulap Constantin V” cu privire la încasarea datoriei scadente în valoare de 16200 dolari SUA și 25000 lei penalitatea contractuală și în această parte se emite o nouă hotărâre după cum urmează:

Se încasează din contul Gospodăriei Țărănești „Dulap Constantin V” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Trans-Ager” datoria scadentă în valoare de 16200 dolari SUA convertiți în valută națională conform cursului BNM la momentul executării deciziei.

Se încasează din contul Gospodăriei Țărănești „Dulap Constantin V” în beneficiul SRL „Trans Ager” suma în mărime totală de 15025,50 lei - cu titlu de cheltuieli de judecată suportate sub formă de taxă de stat achitată la depunerea cererilor în instanțele de judecată și 7500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest decizia Curții de Apel Bălți din 06 noiembrie 2014 și hotărârea Judecătoriei Edineț din 15 octombrie 2013 se mențin.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte ședinței, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Iurie Bejenaru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală